

Při výrobě a konstrukci větrné turbíny se uvolní více CO2, než se za celou dobu její životnosti ušetří

- CZ24 News | 9. května 2023

Již dlouhodobě zde poukazují na absolutní neekologičnost větrných elektráren, které jsou však prosazovány klimatickou lobby v rámci politiky klimatického alarmismu jako jedna z mála variant výroby elektrické energie.

Důkazů zde lze poskytnout nepřehledně - od neekologické výroby, přes neméně neekologický provoz - kácení milionů stromů, likvidace ptactva, hmyzu, ale i vodních živočichů, produkce jedovatých látek - až po neméně neekologickou likvidaci.

Problém nastává i v momentě havárie turbíny, což není nijak neobvyklý úkaz. Jen náhodu zatím nikde v době havárie nebyl v blízkosti člověk, ale zřejmě je jen otázkou času, než ke zranění či dokonce k úmrtí po pádu nějakého dalšího větrníku dojde.

Dnes přináším další článek, který velmi detailně rozebírá neekologičnost zejména konstrukce větrných turbín. Článek je zajímavý i tím, že je nyní cenzurován klimatickou lobby, neboť podobné informace jsou pro ty, kdo větrníky zaplavují nyní zejména evropskou krajinu, nebezpečné.

Co kdyby se široká veřejnost dozvěděla, jak dalece jsou tato monstra neekologická? A ještě hůř: Co kdyby většina lidí zjistila, že jen jejich výroba vyprodukuje mnohem víc CO2 než kolik při svém provozu ušetří?

Vždyť EU nám neustále tvrdí, jak musíme bojovat proti CO2 a to i za cenu vzdání se dosavadního způsobu života. Ti, kdo jim jejich uhlíkové a klimatické lži ještě věří, by mohli po podobných zjištěních prohlédnout.

V tento moment nastává pro propagátory boje proti uhlíku značný problém...

[Věděli jste](#), že při výrobě a konstrukci větrné turbíny se uvolní více CO2, než se za celou dobu její životnosti ušetří? A že se ve stejném časovém rámci na výrobu, nastavení a údržbu spotřebuje více energie, než kolik se vyrobí? Nepřipadá vám to divné?

Ptáte se sami sebe: „Jaký je zisk a návratnost?“

A to jsme ani nezmínili gigantickou cenu, vyčerpání přírodních zdrojů, dopad na životní prostředí, nebezpečí pro naše zdraví, gigantickou horu odpadu každých 20 až 30 let a tak dále.

Podle údajů „Statistical Review of World Energy“ solární a větrná energie společně a celosvětově poskytují mizerné 1 % veškeré energie.

Je dobře známo, že větrné turbíny vyžadují obrovské množství materiálu - samozřejmě v závislosti na velikosti turbíny.

Životní cyklus jakéhokoli energetického systému se skládá ze tří fází:

- konstrukce: požadované materiály a nastavení

- produktivní fáze: energetický systém dodává energii

- demolice a případná recyklace

V každé fázi z výše uvedených je spotřeba energie a materiálu a pouze ve druhé fázi, výrobní, systém vyrábí více energie, než spotřebuje.

Ale pokud chci dokončit bilanci, pak musím do svého seznamu zahrnout i veškerou energii, která je potřeba ve fázi jedna a tři. Včetně veškeré energie potřebné k výrobě továren.

A tak je vlastně při jejich výrobě třeba se vrátit hodně daleko do minulosti - a to až na začátek výrobního řetězce.

Ostatně označit vítr a slunce za dobré pro planetu je až příliš snadné, pokud již spotřebováváte hodně energie (a materiálu) na jejich založení a rozkládání odpadu, ale nezapočítáváte to do výpočtu.

Čistý výnos turbíny samozřejmě závisí na tom, co vyrábí za energii, na výnosu, který by měl být (což ovšem není pravidlo) vyšší než investice.

Začněme nyní tím, co je potřeba k postavení turbíny: k materiálu - a ne k parazitické energetické lobby a šarlatánům.

Podle amerického ministerstva energetiky výroba těchto forem energie vyžaduje pětkrát více betonu a oceli než v případě uhelné, plynové a jaderné energie.

Přidejte k tomu: fosfor, bor, oxid titaničitý ... a vzácné nerosty, které se využívají i při výrobě elektromobilů.

Dokážeme změřit a spočítat, že při těžbě, přepravě a zpracování všeho toho materiálu se ztrácí mnoho energie. A že je potřeba po 25 letech vyměnit panely a turbíny, to také víme - a to je velmi nepříjemné.

Větrné mlýny jsou konstruovány hlavně z betonu (základ) a oceli (věž). Na čepele se v kombinaci s kompozity používají syntetická vlákna (skleněné vlákno, karbon).

Když se řekne beton, tak to znamená cement. A klimaticky nepříznivá věc je, že jeho produkce již představuje 5 % emisí CO₂ vytvořených lidmi. To je již první skvrna na „zeleném štítku“ větrné energie.

Protože je to levnější, ocelové věže se vyrábí v Číně, v uhelných ocelárnách. Nemáte ponětí, jak znečišťující tento průmysl je. Druhá vada na „zeleném štítku.“

Z měření vyplývá, že největším producentem CO₂ v Evropě je ArcelorMittal - výrobce oceli. A číslo dvě a tři jsou cementářští giganti Heidelberg a Lafarge Holcim. Větrná energie, čistá energie, říkáte?

Čepele jsou vyrobeny z vrstev plastu kolem jádra z uhlíkových vláken a balzového dřeva z oblasti Amazonie, s vrstvou epoxidové barvy navrchu.

Mělo by to alespoň vypadat upraveně, nejlépe s pěkným potiskem.

Jedná se o extrémně lehký, ale extrémně pevný druh dřeva, které je komprimované uhlíkovými vlákny a polyesterem.

Ale počkej chvíli. Když mluvíte o deštných pralesech v Amazonii, mluvíte z definice o ochraně životního prostředí, že? Nebo se mýlím?

Balzové dřevo pochází z 90 až 95 % z Ekvádoru. Kvůli silně zvýšené poptávce kvůli větrníkům již plantáže nemohou uspokojit poptávku. To přirozeně zvyšuje cenu, která se za dva roky téměř ztrojnásobila.

Strom pak bude připraven ke kácení za 5-7 let, takže to není špatné. Ale k uspokojení poptávky a samozřejmě k přemrštěným ziskům je to příliš pomalé. Proto stále více těžby probíhá v chráněných přírodních rezervacích a na březích řek, což zvyšuje riziko povodní.

Zajímavé je, že kácení stromů na chráněných územích kvůli větrníkům EU nijak nevadí. Ale údajně vadí kácení kvůli jiným komoditám.

Káva, hovězí maso, palmový olej, sója a kaučuk se možná již brzy nebudou v EU prodávat, pokud budou pěstovány na místech, kde bývaly stromy. Na seznamu je i čokoláda z kakaa z odlesněných oblastí. Evropa chce zákazem zakročit proti odlesňování například amazonského pralesa.

Tam se stále každý den kácí velké plochy, aby uvolnily místo pro pěstování produktů, které se vyvážejí i do Evropy. Ale každý, kdo přiveze produkty do Evropy, nyní bude muset prokázat, že nepocházejí z míst, která byla po roce 2021 odlesněna.

Pro lopatky větrných mlýnů toto pravidlo však zřejmě platit nebude.

Generátory větrných turbín obsahují obrovské množství neodymu, praseodymu a dysprosia - nakupovaných od rychle rostoucích čínských výrobních řetězců. Zejména Baotou ve středním Mongolsku je největší čínskou výrobní základnou.

Je to opět vysoce znečišťující průmysl, přičemž těžba je pro životní prostředí škodlivější než v případě fosilních paliv - a to jak z hlediska emisí CO₂, tak i odpadu.

Při rafinaci končí obrovské množství radioaktivního odpadu v pitné vodě a potravinách místních komunit v okolí dolu. V některých oblastech již plodiny nerostou. Dobytek umírá kvůli jedu v půdě a co to znamená pro biodiverzitu si snad lehce domyslíte.

Využití těchto kovů přitom bude v příštích letech exponenciálně narůstat.

Ocelové věže vyrobené v Číně se do Evropy vozí na velkých nákladních lodích. Pak s kolonami nákladů zase stovky kilometrů lesem, aby se to v příslušné evropské zemi nakonec složilo. Film „Headwind '21“ to vše velmi zajímavě popisuje:

Na každou turbínu musí být k této přepravě použito asi 30 nákladních automobilů. I toto by tedy měli započítávat do ekologické stopy, analogicky s tím, co je uvedeno výše. To vše by mělo tvořit energetickou bilanci výrobního řetězce.

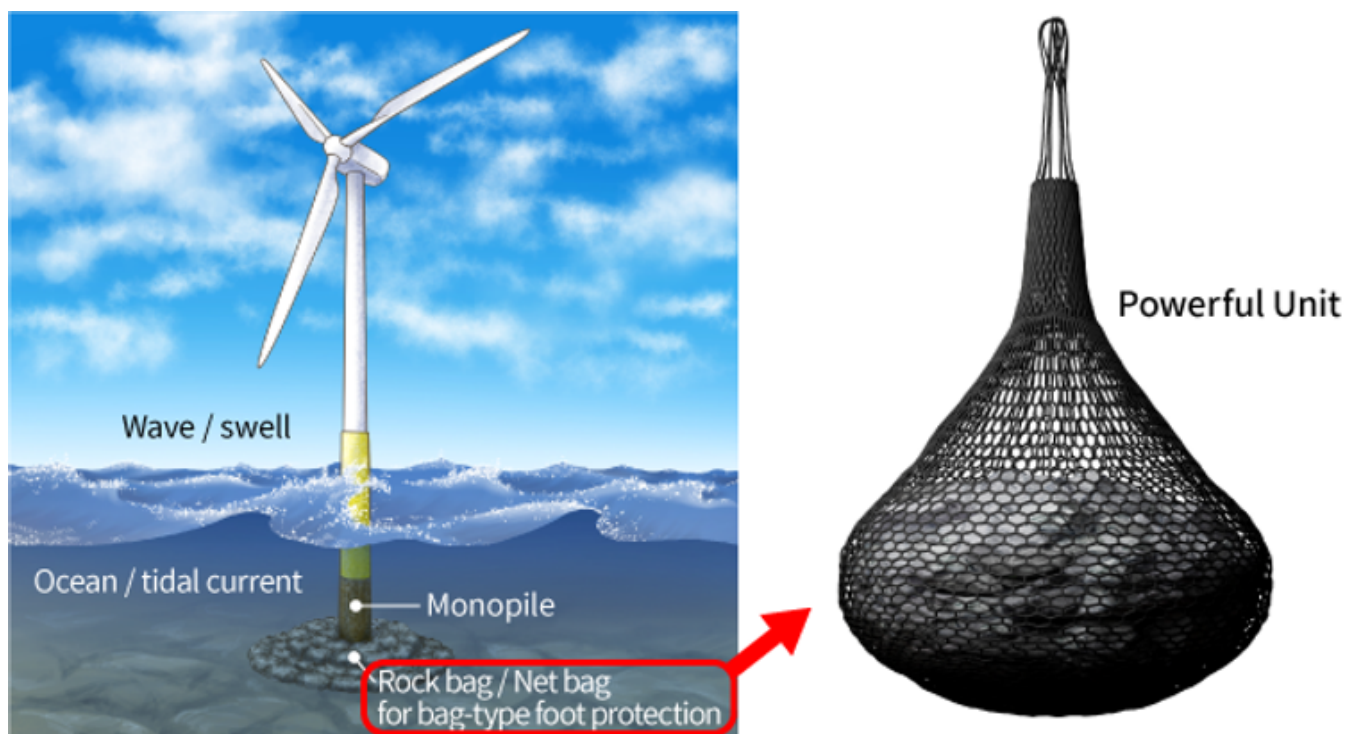
Tento argument platí například i pro zřízení jaderné elektrárny, ale nelze srovnávat jablka s hruškami. Jde o plánování v gigantickém měřítku. Hovoříme zde o plánovaném umístění statisíců větrných mlýnů po celé Evropě.

V dubnu 2023 se evropští lídři v Ostende dohodli, že do roku 2030 zčtyřnásobí kapacitu pobřežních větrných turbín na 30 000.

Iniciativu v tomto ohledu přebírá Belgie.

K tomu slouží dva procesy. Podle v Evropě nejběžněji používaného způsobu se stožáry zatlukají do země a zpevňují balvany (drhnutí).

K tomu se na jeden pylon používá cca 400 tun kamenů o průměru 10-30 cm pocházejících z Norska, které je samozřejmě nutné získat na místě. Můžete hádat, jaké palivo se k tomu používá.

Ještě tam ale nejsme, protože se vše musí dovést na místo, nastavit a smontovat. V současnosti je pro tento účel k dispozici asi deset instalačních nádob, které dokážou nainstalovat jeden pylon denně a spálit 30 tun těžkého topného oleje denně!

Doposud to bylo pouze o postavení sloupu, aby stál vzpřímeně.

Následuje montáž gondol s generátory, montáž lopatek, instalace napájecích kabelů... Ukazuje se, že už po deseti letech životnosti mají plné ruce práce s výměnou generátorů.

Druhý způsob, jak udržet stožáry ve vzpřímené poloze, je umístit je do betonového základu. K tomu potřebujete 1800 m³ betonu na větrný mlýn, 200 míchaček betonu na základ!

Navíc pro železobetonový základ 5 Mw turbíny je třeba 150 tun oceli. Přidejte k tomu tisíce kilometrů měděných a hliníkových kabelů pro opětovné připojení k městským centrům, která potřebují elektřinu.

Vše je vyrobeno a přepravováno s pomocí fosilních paliv....

Tolik další z mnoha článků, kterými chci upozornit na absolutní neekologičnost větrných elektráren. Jde o velmi účinné argumenty, které by se daly využít všude, kde má větrná lobby v úmyslu tato monstra stavět.

Každopádně jde o další důkaz, že celá zelená politika je založena na účelových lžích...

[ZDROJ](#)

Zpracoval: Slovanka/Necenzurovaná Pravda